

W ostatnim ćwierćwieczu można zaobserwować znaczący przyrost filmów dokumentalnych poświęconych muzyce popularnej, w tym polskiemu jazzowi. Filmy te starają się przybliżyć widzom historię gatunku, umieścić go w określonym kontekście społeczno-politycznym i przedstawić sylwetki najważniejszych twórców. Jednakże zarazem kreują określone mity i ideologie z tym związane. W kulturoznawstwie medialne reprezentacje nie są bowiem nigdy neutralnym odbiciem przedstawianych zjawisk, ale aktywnie je współtworzą, nadając im określone znaczenia i wartość. Filmy dokumentalne są zatem istotną częścią pola dyskursywnego, w ramach którego wytwarzany jest określony obraz jazzu jako zjawiska kulturowego. W projekcie podjęty zostanie systematyczny namysł nad tymi przedstawieniami, żeby określić, jakiego rodzaju wyobrażenia łączone są z jazzem i przy pomocy jakich środków ekspresji, a także, jakie są tego konsekwencje dla postrzegania gatunku i jego wartości. Celem badania jest więc spojrzenie na polski jazz, jego historię i dziedzictwo kulturowe w nowy sposób, poprzez krytyczną analizę wybranych reprezentacji tej muzyki w filmie dokumentalnym.